

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 42. Proles a Papa legitima pronunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

scriptus honoratur, quamvis Ecclesia Ro- Sæcul. XIII.
mana ejus cultum necdum solemniter A. C. 1201.
ratum habuerit.

§. XLII.

*Proles a Papa legitima pronun-
ciatur.*

Maria Meraniæ defuncta duos liberos Sup. n. 24.
reliquerat, ex Rege Philippo Au- Append.
gusto genitos, Philippum & Mariam. Epist.
Timens vero Rex, ne tanquam ex adul-
terio nati contemnerentur, a Papa pe-
tuit, ut legitimos declararet. Papa quod Inno. III. tr.
rogabatur concessit, Bulla, die secunda p. 684.
Novembris anno millesimo ducentesimo
primo data, in qua dicit: *Sacra Sedes
non nunquam gratiam dispensavit filiis
illegitimis, etiam ex adulterio natis,
quoad effectus spirituales, talesque etiam
ad Episcopatum elevari indulgit, tunc
maxime, cum id Principes excellentes pe-
terent, qui neminem hominum, nisi Ro-
manum Pontificem, sibi Præpositum con-
stentur.* Argumenta deinde commē-
morat, quæ sibi ab oratoribus Regis sue-
rant exposita, & inter alia bonam fidem,
quæ se Mariam duxisse affirmabat, post-
quam ab Ingeburge ex sententia Archie-
piscopi Remensis, quam æquitati & ju-
stitiæ consentaneam credebat, fuisse
separatus.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

§ s Hæc

Sæcul. XIII.

A.C. 1202.

Hæc Bulla ad omnes Episcopos Francia dirigebatur eamque acceptare jubebantur. Atque occurrunt Epistolæ quatuordecim Episcoporum, qui mandata Pontificis non modo recipiunt, sed etiam excommunicationis fulmen iis minantur, qui contrarium affirmare, & duos Principes pro legitimis non habere auderent. Hi autem Præsules fuerunt Petrus Archiepiscopus Senonensis, Odo Episcopus Parisiensis, Garnerius Trecentensis, Ansealius Meldensis, Guilielmus Nivernensis, Hugo Aurelianensis, & Hugo Antiodorensis. Tum S. Guilielmus Archiepiscopus Burdegalensis, & Robertus Episcopus Claromontanus. Omnes istæ Epistolæ mense Januario anno millesimo ducentesimo primo, id est secundum nostrum numerandi modum anno millesimo ducentesimo secundo datæ sunt. Quinque alii Episcopi, scilicet Robertus Episcopus Laudunensis, Philippus Belvacensis, Stephanus Noviomensis, Lambertus Teruanensis & Himarus Sueffionensis, demum post annos octo, anno millesimo ducentesimo decimo, datis literis suis, consenserunt.

Haud multo post tempore, Guilielmus Dominus Montispeffulani, per Archiepiscopum Arelatensem Innocentium Papam rogari petiit, ut filios suos, dimissa uxore, ex amica susceptos, datis literis

effice

efficeret Legitimos, adducens exem- Sæcul. XIII.
 plum; quod nuper Papa simile Benefi- A.C. 1202.
 cium Regi Philippo Augusto exhibuis-
 set. At Papa, dato responso, ingens di-
 scrimen ostendit. *Regem enim, inquit, Lib. 5. epist.*
Archiepiscopus Remensis, sacrae Sedis Le- 128. C. Per
gatus, ab Ingeburge Regina separavit; venerab. 13.
tu vero uxorem tuam propria auctorita- extra. Qui
te repudiasse diceris, nulla legitima cau- fil. sint Legit.
sa, & aliam mulierem introduxisse, con- Prou. lib.
temtis Constitutionibus Ecclesiae, cujus Gall. c. 7. n. 3.
Censuris te implicuisti; unde haud super-
est dubitandi locus, quin filii tui adulteri-
ni sint. Præterea, quia Rex in tempo-
ralibus Superiorem non agnoscit, sine al-
terius injuria se in hac causa Jurisdi-
ctioni nostræ submisit; etsi credere fas
sit, ipsum sua potestate banc dispensatio-
nem non quidem tanquam patrem filiis,
sed tanquam Principem subditis, concedere
potuisse. Contra, tu Præpositos babes,
quorum auctoritate illæsa forte non pos-
ses, te in hac re Judicio nostro subdicere.
Tibi vero ipsi dispensandi potestas in hac
causa non est. Hæc sunt argumenta, qui-
bus eo adducti sumus, ut Regi banc gra-
tiam concederemus; cum persuasum no-
bis babeamus, nos, si quædam adjuncta
concurrant, Jurisdictione temporali uti
posse, etiam in locis positis extra Eccle-
sia Patrimonium, ubi tam circa spiri-
tualia

Sæcul. XIII. *tualia quam temporalia suprema potestate*
 A. C. 1202. *gaudemus.*

Deut. 17. 8.

*v. gloss. ad
 cap. Perven.
 verb. me-
 dium.*

*v. P. de Mar-
 ca 2. concord.
 c. 3. n. 5.*

*Sup. Lib.
 LXXIII.
 §. II.*

*Gregor.
 lib. VIII.
 ep. 23.*

Ad illud, quod intendit, probandum Pontifex affert locum Deuteronomii, in quo dicitur; si difficile & ambiguum fuerit Judicium, ac opiniones Judicum in civitate variæ, ascendendum esse ad locum, quem Deus elegerit, accedendum ad Sacerdotes, & ad supremum populi Judicem, cujus sententiæ, sub pœna mortis, acquiescendum. Dicit porro Innocentius, per locum a Deo electum Romam, per Sacerdotes Cardinales, & per supremum Judicem Papam designari, & exinde infert, omnes quæstiones difficiles, sive causam criminis, sive civilem, sive Ecclesiastica, sive profana spectent, ad suum Tribunal esse deferendas, ipsiusque sententiam, sub pœna Excommunicationis, esse implendam. In fine Epistolæ Papa gratiam a Domino Urbis Montispeffulani petitam concedere in aliud tempus differt.

Ut vero hanc explicationem loci ex Deuteronomio prætereamus, nihilominus in hac celebratissima Epistola Decretali complura notatu digna occurrunt. Inprimis, non obstantibus opinionibus Gregorii VII. plus justo sibi tribuentis, Innocentius III. fatetur, Regem Franciæ in temporalibus neminem supra se agnoscere, atque ipsum, ut Principem su-

premiū, pronūciare potuisse, filios ^{Sæcul. XIII.}
 suos pro legitimis esse habendos. Tan- ^{A. C. 1202.}
 dem Regem propria voluntate in hac
 causa se potestati sacræ Sedis subjecisse.
 Postea Innocentius Papa fatetur, & di-
 serte distinguit utramque Potestatem,
 cum dicit: *Nolumus detrabere Juri al-* ^{Matt. 22. 21.}
terius, aut Potestatem nobis non debitam
surpare; non enim ignoramus, Jesum
Christum in Evangelio respondisse; red- ^{Luc. 12. 16.}
dite quæ sunt Cæsaris Cæsari & quæ sunt
Dei Deo. Quare cum hæreditatem inter
duos fratres dividere rogatus fuisset,
dixit: Quis me constituit Judicem su-
per vos?

§. XLIII.

Causa Reginæ Ingeburgis.

Interim causa matrimonii Regis Philip- ^{Innoc. lib. 5.}
 pi & Ingeburgis necdum finita, Rex ^{ep. 49.}
 Decanum Aurelianensem, & thesauro
 Præfectum S. Frambaldi Silvanecti misit,
 suo nomine apud Papam conquesturos,
 quod se majore rigore haberet, quam a-
 lios Principes, quibus in simili causa in-
 dulisset, ipsorum negotia in loco ipso
 ab Episcopis Regni sui discuti; nec eo-
 rum sententiam a sacra Sede fuisse re-
 tractatam. Contra Papa dicebat; gra-
 to animo oportere esse Regem, quod sa-
 cra Sedes Censuris pepercisset, nec Re-
 gem nec Mariam Concubinam ejus, nec